

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی کاروانسراهای اقلیم گرم و خشک با اصول معماری پایدار نمونه موردی کاروانسرای مادرشاه مورچه خورت

محل انتشار:

همایش ملی بوم های بیابانی، گردشگری و هنرهای محیطی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ساحل قاسمی - دانشجویان کارشناسی ارشد معماری

سارا خدمتی

خلاصه مقاله:

باتوجه به اینکه پایداری یک روش طراحی است و کیفیت گرایی توجه به محیط و آینده اساس آن است می توان با مطالعه درآثار پیشینیان دریافت که فضاهای طراحی شده در معماری سنتی ایران در راستای این روش بوده و پایدار محسوب می شود زیرا واجد کلیه شاخصه های پایداری از جمله سازگاری با محیط تاثیرپذیری از شرایط فرهنگی و اقلیمی پاسخ درست به نیازهای عملکردی بوده است معماری سنتی ایران با ویژگیهای منحصربفردی همچون تامین سرپناه و مامن در طول سفر معماران را به ساخت مهمترین بنای وابسته به راه و کاروانیان یعنی کاروانسرا سوق داده این بناها ضمن توجه به مسائل زیباشناختی و اقلیمی پاسخگوی نیازهای رفاهی و امنیتی مسافران نیز می باشد فنون بکاررفته در این معماری بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را در خود دارد این پژوهش با مروری بر منشا مفهوم پایداری و مطرح کردن اصول معماری پایدار به بررسی معماری کاروانسراها صفوی از لحاظ عناصر کالبدی و اقلیمی با این اصول می پردازد گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایداری، کاروانسرا، مصالح بومی، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167973>

